

fra de Herrer Side fuldstændig opgav denne Indskrækning i Tjenestedagenes Tal⁴. Det vilde være meget mere tiltalende. Ja hvorfor? Dersom det ærede Medlem kun mener, at det skulde være tiltalende derved, at de Herrer saa fik noget bedre Slag mod os, ja saa kan det maaske være rigtigt, men saaledes maa jeg dog vel ikke opfatte det ærede Medlem. Meningen var vel den, han udtrykte senere, at Nedsættelsen var af saa ringe Betydning, at man lige saa godt kunde lade den være.

Det er den samme Flothed, som jeg omtalte forleden, i at rutte med ret store Beløb. I Anmærkningerne til Ændringsforslaget oplyses det, at den direkte Besparelse, som man har opnaaet, er 116,000 Kr., foruden de 40,000 Kr., man allerede i Vinter naaede ved at forkorte den ene Indkaldelse med 5 Dage. Det er 156,000 Kr. Jeg troede ikke, man var saa flod paa dette Omraade, at man ikke regnede med et saadant Beløb. Men ærede Medlemmer vide ogsaa, at det er rigtigt, hvad jeg har gjort opmærksom paa tidligere, at dette kun er den ene Side af denne Sag. Besparelsen for Befolkningen derved, at vi faa — ja Tallene ere ikke gjorde nøjagtigt op — noget over 130,000 eller maaske flere, i alt Fald mindst 130,000 Tjenestedage mindre om Aaret, bliver virkelig mindst lige saa mange Tokroner. Hele Besparelsen bliver saaledes omtrent 400,000 Kr. aarligt. Det er om dette, de Herrer sige, at det er af saa ringe Betydning, at man lige saa godt kunde lade det være!

Det er et af de Løfter, vi skulde have brudt. Men hvordan gaar det for Resten med de Herrer egne Løfter? Jeg spørger atter: Hvorledes tro de Herrer, det vilde se ud, dersom de stod i Spidsen for en Regering og skulde indfri deres Løfter, og hvorledes have de indfriet dem til Dato? Det er nu snart ikke saa faa Aar siden, vi fik et stort Odenseprogram med hele 69 Punkter at se. Hvad have de gjort for at gennemføre de Løfter, de den Gang gav? Havde de indskrænket Programmet til — skulle vi sige — 3 Punkter, vil jeg indrømme, at de 3 Punkter have de arbejdet for. Det første vilde være det, at de af bedste Evne vilde bekæmpe Venstre-reformpartiet. Det have de ærlig gjort. Det staar ikke udtrykt i Programmet, men det burde have staaet der. Havde de dernæst føjet til, at de af alleryderste Evne vilde bekæmpe Venstres Regering, hvilken den end var, vilde de ogsaa have holdt dette Løfte. Og havde de endelig føjet

til, at de, ikke alene af yderste Evne, men lidt til, vilde bekæmpe den Mand, som nu sidder i Ministeriet som Forsvarsminister, vilde de ogsaa have holdt det Løfte. Men udover dette have de saa mangebrudte Løfter paa deres Samvittighed, at jeg ikke tror, de skulle lade os noget høre, heller ikke med Hensyn til denne Sag, Tjenestetidens Nedsættelse. Hele deres Arbejde har været et saadant, at det ikke har kunnet støtte os i det Arbejde, vi vilde fremme.

Socialdemokraterne ere heller ikke bedre stillede. De give ogsaa store Løfter. Det var vist ikke for ingenting, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) forleden udtalte, at han ikke ønskede, at hans Parti skulde være med i Dannelsen af det nye Ministerium. Han sagde, og med nogen Ret, at der dog egentlig burde indrømmes Socialdemokratiet som Tingets største Gruppe Indflydelse paa Ministeriets Dannelselse, men han tilføjede, at han ikke ønskede, at hans Parti skulde være repræsenteret i Ministeriet. Hvorfor? Vel sagtens fordi han indsaa, at det vilde være umuligt for ham eller dem af hans Meningsfæller, som kom til at sidde i Ministeriet, at indfri de mange store Løfter, de have givet. Han udtalte et Haab om, at den Dag vilde komme, da de tog Plads i Ministeriet. Det kan være, den kommer, men da vil der rejse sig en Fordring om Indfrielse af Løfter, som de Herrer have givet, og som de aldrig kunne holde eller kunne vente at holde. De Herrer have for Resten faaet en lille Forsmag paa, hvad der kan komme ud af store Løfter. Der skete i sidste Vinter adskilligt, som vistnok mindede dem om, at man ogsaa kan love for meget, selv om man ikke i Øjeblikket staar med Ansvar.

Jeg har ikke omtalt det Ændringsforslag om Folkeafstemning, som de Radikale og Socialdemokraterne have stillet til Lovforslaget om Befæstningsanlæg. Jeg skal heller ikke omtale det ret meget nu. Den højtærede Forsvarsminister har jo udtalt sig om det, udtalt sig imod det, og jeg kan tiltræde den Begrundelse, han gav mod at fremme det Forslag. Den falder jo i alt væsentligt sammen med, hvad jeg ogsaa udtalte i Foraaret, i April Maaned. Jeg sagde den Gang, som Forsvarsministeren nu siger, at var det et enkelt, klart Spørgsmaal, som alle kunde forstaa, at man vilde have Folkeafstemning om, saa kunde jeg forstaa, at man kunde gaa med dertil, saa kunde jeg være med